

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Paisatges sota la boira .....

A qualsevol afeccionat a la muntanya li pot haver passat més d'una vegada un fet similar. Surt de casa amb la intenció de fer una caminada que, sense necessitat de ser un expert muntanyenc, ha de dur-lo a contemplar impressionants vistes panoràmiques. L'esperen estanys i cascades, valls exuberants, cims altius. Els ginyes mecànics l'aproparan fins a cotes de gairebé dos mil metres. En el darrer moment, però, la realitat amb què es troba és una altra. En el telecadira de la fotografia es veuen buits els seients que pugen mentre s'omplen els que estan de tornada, amb la boira que difumina tot l'entorn. Malgrat aquest inesperat contratemps, la majoria dels anants i vinents no es mostraven dece-

buts i havien afrontat amb bon humor aquesta circumstància adversa. En aquell moment se m'acudí de veure-hi una metàfora aplicable al nostre país —i a la nostra Església— ara que estem a les portes de celebrar una nova Diada Nacional de Catalunya, un nou Onze de Setembre. La realitat que copsem, a primer cop d'ull, s'assembla molt a la visió d'un paisatge en dia emboirat. L'atur, les hipoteques, les dissensions i tantes altres traves en les quals sovint ensopeguem s'han de veure superades per la il·lusió, els ànims, l'esforç i tants altres valors que com a cristians hem de mantenir vius i operants, per tal de construir un país on la llibertat, la justícia, la veritat i la pau siguin patrimoni comú.

Diumenge XXIII de durant l'any | Cicle B.....

Lectura del llibre del profeta Isaïes (35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert; les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

Salm responsorial (Salm 145)

Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Lectura de la carta de sant Jaume (2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el

nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu units, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: no sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans.

Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i li digué: «Efatà», que vol dir «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin.»

2

full

«Li portaren un sord, que a penes sabia parlar» | Mn. Marc Majà i Guiu.....

En l'evangeli d'aquest diumenge presenten un sord-mut al Senyor: un «sord, que a penes sabia parlar». De fet, per a poder parlar, no n'hi ha prou de saber vocalitzar i tenir en bon estat les cordes vocals. Per a poder parlar és pràcticament imprescindible escoltar prèviament quins són els sons i les combinacions fonètiques que s'han d'emetre. Dit d'una manera més senzilla: abans d'obrir la boca per a parlar, cal aprendre a escoltar.

Jesús es va prendre seriosament la petició que li van fer per al sord-mut i, per això, «se l'endugué tot sol, lluny de la gent», i va obrar el miracle. La intimitat d'aquesta guarició ens mostra, d'una banda, com el Senyor desitja trobar-se i sanar *personalment* tots i cadascun dels homes; d'altra banda, ens ensenya també com, per a po-

der sentir la veu de Déu, fa falta buscar un espai de tu a tu amb ell. En els nostre dies, gairebé tothom reconeix que les persones parlem massa, que no parlem prou bé (que ens deixem portar per la crítica, les males paraules, l'exageració...) i, finalment, que ens costa de saber escoltar. Aquesta «autocrítica» ens la fem pràcticament tots. Tanmateix, no hi acabem de posar solució, sinó que, mandrosament, assumim aquesta tara com a irremeiable. La guarició del sord-mut il·lumina aquesta nostra situació i ens ofereix un camí de sortida: és en el tracte personal amb el Senyor on ell ens podrà obrir les orelles a fi de fer-nos sentir la seva veu i, així, poder adreçar als germans una paraula que sigui més «de Déu», una paraula de veritat i bondat. Demanem-li-ho en la missa d'avui.

La fidelitat, amor que perdura | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

EL Catecisme de l'Església Catòlica, quan cerquem el significat de la paraula *fidelitat*, ens remet al terme *amén*. «En hebreu, *amén* pertany a la mateixa arrel que la paraula *creure*. Aquesta arrel expressa la solidesa, la fiabilitat i la fidelitat. Així es comprèn per què l'*amén* pot dir-se de la fidelitat de Déu envers nosaltres i de la nostra confiança en ell» (núm. 1062). Aquesta és la característica de l'amor de Déu envers el poble d'Israel i envers la humanitat: Déu és fidel des de sempre i per sempre. La fidelitat de Déu va unida al seu amor. *Perdura eternament el seu amor*, repetim en el salm 136 i en tants altres llocs de l'Escltura. I sant Pau reflexiona: *Encara que siguem infidels, Jesucrist continua fidel, ja que no pot negar-se ell mateix* (2Tim 2,13).

I d'aquesta manera entrem en la fidelitat dels homes. Nosaltres podem ser fidels, perquè Déu és fidel. La causa profunda de la nostra fidelitat és la fidelitat de Déu a les seves promeses, al seu amor i a la seva gràcia. Per això mateix podem comprendre que la fidelitat és una de les virtuts que van unides a l'amor, el fruit de l'Esperit Sant en el cor del creient. L'amor és principalment un do que cal demanar humilment a la font del veritable i únic amor, Déu. La fidelitat en l'amor prové d'aquesta mateixa font inexhaurible.

La fidelitat és una virtut molt necessària ara com sempre. Parlar de fidelitat no és parlar d'una virtut pròpia de gent estranya, sinó que és la virtut necessària

per a mantenir-se en l'amor i en la veritat, mantenir-se en la paraula donada. La fidelitat és la virtut necessària en la vida social i de relació entre persones. Per exemple, en lloc del matrimoni, en un món de por al compromís definitiu, s'opta per la manca de compromís per sempre en una situació de donar-se mentre aquest intercanvi sigui beneficiós per a les dues parts, però en la provisionalitat del que es pot desfer en qualsevol moment. La paraula donada és expressió no de la veritat que aquesta porta i de la capacitat de l'home per a poder mantenir el seu compromís, sinó del sentiment fugisser i mudable, canviable d'acord amb les circumstàncies.

L'amor i la veritat han de ser realitats fonamentals en la relació amb Déu i amb els altres. La fidelitat en l'amor i en la paraula donada ha d'engendrar la confiança envers l'altre i la responsabilitat a mantenir-se ferm en la veritat i l'amor. La fidelitat és possible, ara com sempre, si la vivim des de la fidelitat de Déu. El qui confia en l'amor de Déu i és humil, en demanar la gràcia podrà viure la fidelitat. El qui confia en el Senyor, que és la «roca» (Dt 32,4), viu en la fortalesa que fa possible la fidelitat. Dietrich Bonhoeffer, en una carta enviada des de la presó, deia, a tall de sermó, a uns amics que s'anaven a casar: «No és pas el vostre amor el qui sosté el vostre matrimoni, sinó que des d'ara és el vostre matrimoni el qui sostindrà el vostre amor.»

Agenda litúrgica de la setmana .....

9 ■ Diumenge XXIII de durant l'any / Cicle B. La Mare de Déu del Claustre. Sant Pere Claver, prevere (†1654).

Lectures: Isaïes 35,4-7a / Salm 145 / Jaume 2,1-5 / Marc 7,31-37

Litúrgia de les hores: Setmana III

10 ■ Dilluns. Beats Domènec Castellet (†1627), Lluís Eixarc (†1628) i Jacint Orfanell (†1622), màrtirs.

Lectures: 1Corintis 5,1-8 / Salm 5 / Lluç 6,6-11

11 ■ Dimarts. Beat Bonaventura

Gran, religiós (†1684).

Lectures: 1Corintis 6,1-11 / Salm 149 / Lluç 6,12-19

12 ■ Dimecres. El Santíssim Nom de Maria. Beat Miró de Tagamanent (s. XII).

Lectures: 1Corintis 7,25-31 / Salm 44 / Lluç 6,20-26

13 □ Dijous. Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església (†407). Sant Amat, abat (c. 630).

Lectures: 1Corintis 8,1b-7.11-13 / Salm 138 / Lluç 6,27-38

14 ■ Divendres. L'Exaltació de la

Santa Creu.

Lectures: Nombres 21,4b-9 / Salm 77 / Joan 3,13-17

15 □ Dissabte. La Mare de Déu dels Dolors. Sant Emili, màrtir (†304). Sant Nicomedes, màrtir (†c. 630).

Lectures: 1Corintis 10,14-22 / Salm 30 / Joan 19,25-27

16 ■ Diumenge XXIV de durant l'any / Cicle B. Sant Corneli, papa (†253) i sant Cebrià, bisbe (258) màrtirs. *Lectures:* Isaïes 50,5-9a / Salm 114 / Jaume 2,14-18 / Marc 8,27-35

«Catalonia Sacra», una iniciativa dels bisbats amb seu a Catalunya .....

A la portada del Full del passat dia 26 d'Agost s'informava de la posada en marxa d'aquesta iniciativa. Ara n'ampliem la informació. Com sabeu, el propòsit de Catalonia Sacra és donar a conèixer el patrimoni arquitectònic i artístic vinculat a l'Església Catòlica i facilitar-ne l'accés. Aquest patrimoni, que representa una altíssima proporció de la riquesa patrimonial del territori, és el resultat de dos mil anys d'íntima vinculació entre el cristianisme i la cultura, la identitat i l'espiritualitat del nostre país.

Antecedents

Des de fa més de 20 anys, els delegats del patrimoni cultural dels bisbats catalans –els arquebisbats de Tarragona i Barcelona, i els bisbats de Girona, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Solsona, Terrassa, Tortosa, Urgell i Vic- es reuneixen periòdicament en un secretariat, anomenat SICPAS, per tractar temes comuns respecte la custòdia i la promoció del patrimoni cultural de l'Església. En aquest àmbit es manifestava, des de feia temps, la inquietud per deixar sense fer part del treball entorn el patrimoni cultural: la tasca fonamental de divulgar el sentit últim dels nostres temples i béns mobles, més enllà del seu valor artístic. Malgrat el pes fonamental del nostre patrimoni en el conjunt del patrimoni cultural català, i del seu complex i ric sentit últim, el relat habitual sobre les esglésies i la seva funció quedaven, en general, en mans de diferents agents turístics, no sempre preparats o conscients del seu valor. D'aquesta inquietud va néixer Catalonia Sacra, que aquesta tardor començarà el seu camí.

Objectius

Els objectius del projecte incideixen en la voluntat de comunicar el gran valor del nostre patrimoni artístic i cultural, i en la invitació a conèixer-lo per deixar-se seduir per la bellesa i el missatge. Podrien resumir-se en cinc idees:

Donar a conèixer la naturalesa fonamental del nostre patrimoni, com a resultat de la inculcació de la fe cristiana a Catalunya.

Fomentar la consciència de la necessitat de conservar-lo i protegir-lo.

Incrementar el nombre de visitants, per incrementar també els ingressos econòmics.

Contribuir al creixement de la dimensió creient del visitant

Elaborar una oferta turística pròpia, coordinada amb les ofertes ja existents.

Permetre a cada bisbat desenvolupar el projecte segons les seves necessitats.

Obtenir una pàgina web activa sobre el patrimoni cultural de l'Església catalana les seves activitats

Eixos de treball

El projecte CS es vertebrava en cinc eixos de treball:

Els continguts i la formació. Els continguts que s'ofereixen, tant des de la web com des de les activitats, són l'ànima del projecte. És un treball fonamental anar afegint continguts, i vetllar molt especialment per la seva qualitat i garantia. Punt fonamental és la formació de les persones que acompanyin als visitants.

L'activitat turística i cultural. El projecte pretén programar visites culturals i oferir visites guiades, així com organitzar actes culturals, tant permanents com puntuals. Aquesta activitat ha de desplegar-se en col·laboració amb altres iniciatives que ja estan en marxa.

Les noves tecnologies. La difusió dels continguts, a banda de les visites guiades, té el seu punt fort en les noves tecnologies. Pàgina web, pantalles tàctils a les catedrals, aplicatius per a dispositius mòbils, etc., han de ser els vehicles de comunicació per als usuaris que vulguin visitar el patrimoni pel seu compte.

La col·laboració institucional. El projecte ha de col·laborar amb diferents organitzacions, tant de la pròpia església com d'institucions civils, relacionades amb els diferents eixos de treball, per a fer un projecte cada vegada millor i en el que tothom s'hi senti implicat.

La gestió i l'economia. Catalonia Sacra és un projecte complex, que ha de combinar realitats molt diferents amb uns interessos i una oferta comú.

L'eficiència de la gestió i la professionalització ha de conuiu amb una presència quotidiana i viva en cada església.

Propostes d'acostament al patrimoni

El projecte marc planteja l'acostament al patrimoni cultural mitjançant tres tipus de visites: les visites a les catedrals, les rutes diocesanes, i les rutes globals.

Les visites a les Catedrals. Les catedrals, en la seva majoria, ja disposen d'un punt de recepció per acollir el visitant. La seva designació com a "casa de Catalonia Sacra" ja indica la seva centralitat. S'ofereixen visites, dirigides per cada Capítol de Canonges, per entendre la realitat litúrgica i artística del monument, en la seva majoria obres fonamentals del patrimoni cultural català.

Rutes diocesanes. Cada bisbat ha dibuixat quatre o cinc rutes dins del seu territori que, sumades, ofereixen un panorama complet de la realitat del seu patrimoni cultural. Aquestes rutes, amb coherència interna i amb lògica de visita, haurien de poder fer-se en un parell de dies.

Rutes globals. De la mà d'especialistes en la matèria, es dibuixaran rutes que, prescindint de les divisions diocesanes, ofereixen un relat concret de la història de l'Església a Catalunya, bé sigui la presència monacal, bé sigui l'evolució de l'arquitectura, etc.

Aquesta voluntat d'acollida i explicació e concreta en una sèrie de mitjans que, a mesura que vagi avançant la implantació del projecte, hauran d'anar creixent i ampliant-se:

Creació d'un calendari anual de visites i rutes guiades, seguint les propostes fetes pels bisbats, i amb presentació d'obres mestres del patrimoni cultural.

Acollida personalitzada als grups organitzats que vulguin fer visites guiades o que vulguin fer les rutes diocesanes.

Manteniment de la pàgina web on la persona interessada pugui preparar-se i auto-organitzar-se les rutes o visites proposades pels bisbats, mitjançant descàrrega de materials de difusió, i amb un cercador d'allotjaments associats.

Instal·lació de pantalles web a les catedrals, amb accés als continguts de la web

Difusió, des de la web, de les activitats culturals que ja es fan des dels bisbats.

La pàgina web

La pàgina www.cataloniasacra.cat serà el vehicle fonamental del projecte.

Aquest espai web que ja es pot consultar, entre altres coses vol:

Donar a conèixer el projecte i les rutes proposades.
Ser lloc de descàrrega i consulta dels diferents materials de difusió, bé siguin fulls de ruta, fotografies, informacions de visita, etc.

Oferir informació logística dels equipaments.
Enllaçar amb les pàgines web de cada bisbat, així com amb altres institucions culturals afins.

Ser altaveu de les activitats culturals dels bisbats
Ser lloc de descàrrega de la revista de patrimoni cultural de l'Església "Taüll".

Catequesi: això que diuen alguns .....

Estem a les portes d'un nou curs i d'uns nous reptes. Per això us convidem a preguntar-vos si esteu o no d'acord amb les següents propostes:

1. El primer pas que hem de fer és deixar de pensar que la catequesi s'acaba amb la catequesi d'infants. La catequesi és per a totes les edats.

2. Cal descobrir la força vital de la catequesi com a mitjà de formació cristiana i, sobretot, per a portar-nos al trobament personal amb Crist.

3. Cada comunitat parroquial ha de tenir el seu grup estable de catequistes i el seu propi projecte de catequesi, que ha de ser coherent i ben estructurat i que ha d'oferir un doble servei: una iniciació cristiana per a infants, adolescents i joves i una fonamentació de la fe per a adults.

4. La catequesi té quatre tasques fonamentals: afavorir el coneixement de la fe; educar per a la celebració dels sacraments, particularment l'Eucaristia; entrenar en el seguiment de Crist, i ensenyar a pregar.

5. Qualsevol etapa de la vida cristiana, des del primer anunci fins a la vivència litúrgica i el testimoniatge evangèlic, necessita veure's acompanyada per la catequesi.

Breus

» **El viatge de Benet XVI al Líban** s'ha preparat minuciosament durant aquests darrers mesos amb l'esperança de poder-lo realitzar malgrat el conflicte bèl·lic que es viu a Síria i que, de retop, afecta directament els països veïns. La sortida de Roma s'ha previst per al divendres dia 14 de setembre a dos quarts de deu del matí i el viatge de tornada serà el diumenge dia 16 a la tarda. En el transcurs

d'aquest seu tercer viatge a l'Orient Mitjà, el Sant Pare lliurarà als bisbes, patriarques i fidels cristians una «exhortació apostòlica» relacionada amb el Sínode de bisbes de l'any 2010. Porta preparats cinc discursos i un dels actes destacats serà la trobada amb el jovent, el dissabte dia 15. És d'esperar que els mitjans de comunicació ens informaran a bastament d'aquesta visita.

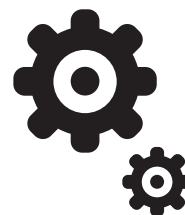
ISCRVIC

Batxillerat i Llicenciatura en
Ciències Religioses

Bloc temàtic sobre Filosofia i Humanitats
Matrícula oberta curs 2012-2013

Període de matriculació: del 16 al 31 de juliol,
i primera setmana de setembre.

www.iscrvic.org / secretaria@iscrvic.org / Tel. 902702032

La catedral de Vic, una obra d'art | Marc Sureda i Jubany .....

Tercer article dedicat a la catedral de Vic d'una sèrie de quatre que hi ha previstos. Els dos primers van ser publicats, respectivament, els dies 1 i 22 del passat juliol amb els següents títols i signatures: «La catedral, Església mare», Jaume Casamitjana; «La catedral de Vic», Antoni Pladevall i Font. El quart i darrer es publicarà d'aquí a quinze dies.

Si la condició de capital episcopal ha marcat profundament la història de la ciutat de Vic des de pràcticament els seus orígens, de la mateixa manera la seva església episcopal, la catedral, constitueix el més rellevant edifici del seu patrimoni artístic-arquitectònic. Generacions d'arquitectes i d'artistes hi han treballat al llarg del temps per tal de dotar el lloc de reunió dels cristians entorn del seu bisbe de la màxima dignitat simbòlica a través de recursos arquitectònics i artístics.

Tot i que el cos principal de la catedral de Sant Pere, dedicada l'any 1038 pel bisbe Oliba, va desaparèixer, les seves restes són d'una gran importància artística. El campanar de la catedral, aprofitat en la nova fàbrica, és un dels més significatius de la primera meitat del segle XI, testimoni d'una adopció primerenca a Catalunya dels patrons que poc abans havien començat a proliferar a les grans esglésies de la Llombardia. Ben a prop, la cripta, recuperada pel canonge Eduard Junyent després de les destrosses de la guerra civil, data de la mateixa època i és pràcticament idèntica a les de les esglésies d'Olius i de Cardona, il·lustrant una semblant circulació d'influències artístiques i de disseny arquitectònic. Al costat i a l'entorn d'aquestes restes venerables es va anar construint el conjunt actual.

El claustre gòtic, edificat entre inicis del segle XIV i inicis del XV, tot i haver estat desplaçat amb la construcció de la nova catedral vers l'any 1800, és un dels més notables de Catalunya i presenta, fruit de la seva refacció, una bella galeria doble oberta al riu Mèder. Des del claustre s'accedeix a la capella de la Rodona, substituïda de la romànica desapareguda, i a l'exposició del Tresor Capítular, on s'exhibeixen peces de la importància de la Creu Major (Joan Carbonell, 1394), una obra mestra de l'orfebreria gòtica catalana.

L'església catedral pròpiament dita és un imponent edifici neoclàssic construït entre 1783 i 1803 segons projecte de Josep Moretó, de tres naus i quatre trams separats per sis pilars corintis que sostenen voltes de quatre punts o de mocador; al fons, l'absis major, situat damunt la cripta romànica, és envoltat per una girola afegida després de la guerra civil que conté, al fons, el magnífic retaule d'alabastre obra de l'escultor Pere Oller (ca. 1428), anteriorment situat a l'altar major. De les seves capelles, la més notable és la dedicada a sant Bernat Calbó, bisbe de Vic (1233-1243), construïda en el segle XVII i que conté l'excel·lent urna-sarcòfag de plata del sant (1728).

Però sens dubte el que fa més cèlebre la catedral de Vic és la seva decoració pictòrica, obra del famós muralista Josep Maria Sert per encàrrec del bisbe Torras i Bages. Com és sabut, el primer projecte, executat entre 1926 i 1930, desaparegué en cremar la catedral l'any 1936, de manera que Sert reemprengué la decoració del temple, que s'inaugurà per segona vegada en 1945. El tema fonamental de les pintures és la redempció, del pecat original als temps apostòlics, culminant a la contrafaçana occidental i a l'absis amb la passió, enterrament i ascensió de Jesucrist. Sert adoptà la tècnica de la grisalla, treballant amb colors negres, daurats i vermellors per donar a les ja dramàtiques escenes un volum i una profunditat extraordinàries. El resultat és un conjunt pictòric excepcional, que testimonia la importància de la catedral de Vic en el panorama de l'art religiós català i internacional.

Retaule de Pere Oller

A la vora del foc | Identitats en perill | Climent Forner.....

La de Sant Jordi amb llibres i roses i la de Sant Joan amb la Flama del Canigó deuen ser, en general, les festes populars que posen més de manifest la nostra identitat patriòtica catalana, sobretot en el seu vessant cultural i folklòric, encara que també en el religiós, dedicades com són, si més no, a dos sants insignes del calendari cristià. Ara bé, no hi ha com la Diada de l'Onze de Setembre (demà passat, dimarts), que, amb tota la seva càrrega històrica, ens obligui a definir-nos si som catalans o no, més enllà de senyeres i sardanes. L'interrogant indefugible de cada any: la nostra Diada Nacional ha de ser festiva o reivindicativa? Quin drama!

Els pobles o les nacions, per petits que siguin, tenen, com totes les persones, una identitat que ha de ser valorada i respectada. En primer lloc, és clar, pels mateixos afectats, i en segon lloc, públicament, com a fur humà elemental. Perquè no sols es tracta dels drets individuals reconeguts oficialment per les Nacions Unides, sinó dels col·lectius o polítics que haurien de ser també reconeguts, començant pel dret a l'autodeterminació: els pobles, com les persones, no són si no són lliures.

Enmig del maremàgnum que ens envolta, heus ací les dues grans preguntes a fer-nos, més importants que totes les altres: Som i volem ser catalans? Som i volem ser cristians? Altrament, si nosaltres no

som els primers d'afirmar-nos en aquest doble aspecte de la nostra personalitat, el patriòtic i religiós, o el religiós i patriòtic, malament rai: són tan contraris els vents que bufen en tots sentits, que l'Església i Catalunya com a tals, les nostres dues mares, estan en greu perill de subsistència. Històricament, podríem continuar existint, però ja com a fills orfes, desnaturalitzats, renegats. No en dubtem gens ni mica: com més cristians i catalans, millor. Com més particulars, més universals. Amb una Església catòlica que, per fidelitat a l'Evangelí, s'encarna en la Catalunya dels nostres dies amb un renovat compromís, ajudant-la a ser ella mateixa, lliure i sobirana, oberta i solidària, digna de la seva mil·lenària història. Justament, si l'esperit patriòtic català ha minvat tant, és, entre altres raons, perquè ha perdut la motivació religiosa ancestral. No oblidem els dos documents dels nostres bisbes: *Arrels cristianes de Catalunya* (1986) i *Al servei del nostre poble* (2011).

I dues recomanacions finals: la lectura de l'obra magna de Mn. Josep Armengou, el «capellà de Berga» (1910-1976), *Justificació de Catalunya* (vigent potser com mai), i l'assistència al meravellós espectacle *L'Onze de Setembre i Gironella*, que per dotzena vegada es representarà en aquesta vila del Llobregat els pròxims dies 10 i 11, a les deu del vespre.

Llibres | Baptisme d'infants en edat catequètica .....

Núm. 124 de la col·lecció Dossiers CPL que edita el Centre de Pastoral Litúrgica. És un llibre que, segons diuen els editors, era «esperat i demanat per molts responsables parroquials des de fa temps». És eminentment pràctic, perquè ofereix «les celebracions pròpies de l'itinerari catecumenal dels infants arribats ja a l'ús de raó i que volen rebre el baptisme» motivats sovint pel desig de preparar-se per a la seva primera comunió. Es parteix de la base que aquest fet, en lloc de ser considerat un problema, cal «veure'l més aviat com una oportunitat per a ajudar, tant aquests infants com també les seves famílies i els seus companys, a créixer en la fe i el coneixement de Jesucrist». I, dins aquesta labor pastoral, «les celebracions que marquen el camí catecumenal, ben preparades i ben realitzades, seran una peça clau en aquest creixement».

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60